

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 2 augusti 2001

Nr 688—697

INNEHÅLL

Nr		Sidan
688	Statsunderstödslag	2133
689	Lag om ändring av 7 c § lagen om statsbudgeten	2143
690	Lag om ändring av 5 och 6 § folkhälsolagen	2144
691	Lag om ändring av hälsoskyddslagen	2145
692	Lag om ändring av 11 § livsmedelslagen	2148
693	Lag om ändring av 14 § lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning	2149
694	Lag om ändring av lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel	2150
695	Lag om ändring av 7 och 19 § produktsäkerhetslagen	2151
696	Lag om ändring av 7 § kemikalielagen	2153
697	Statsrådets förordning om kommunikationsförvaltningen	2154

Nr 688

Statsunderstödslag

Given i Nådendal den 27 juli 2001

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om de grunder och förfaranden som skall iakttas vid beviljandet av statsunderstöd. Med statsunderstöd avses i denna lag finansiering med karaktären av stöd som beviljas för att understöda en viss verksamhet eller ett visst projekt.

Denna lag tillämpas på statsunderstöd som beviljas av ett anslag som tagits in i statsbudgeten eller av medel i en statlig fond utanför statsbudgeten. Denna lag tillämpas också när det i statsbudgeten beviljas fullmakt att ingå avtal eller förbindelser om statsunderstöd.

Denna lag tillämpas också på sådant statsunderstöd som beviljas för att användas utanför Finland, om inte något annat bestäms i någon annan lag. Om en statsunderstödstagare enligt 2 mom. emellertid är en främmande stat eller dess organ eller en mellanstatlig internationell organisation, tillämpas på statsunderstödet endast 5—8 § samt 11 § 5 mom.

Denna lag tillämpas inte på finansiering som beviljas på grund av en internationell förpliktelse som är bindande för Finland.

2 §

Tillämpning på stöd som beviljas av Europeiska gemenskapens medel eller av andra medel från Europeiska unionen

Om inte något annat följer av någon annan lag eller av Europeiska gemenskapens lag-

RP 63/2001
FiUB 9/2001
RSv 84/2001

stiftning, gäller 8—37 § i tillämpliga delar stöd som beviljas av Europeiska gemenskapens medel eller av andra medel från Europeiska unionen. I denna lag avses med stöd som beviljas av Europeiska gemenskapens medel eller av andra medel från Europeiska unionen understöd, lån och annan finansiering, borgen, betalningslättning och andra ekonomiska förmåner som beviljas ur Europeiska gemenskapernas budgetar eller av andra medel som förvaltas av Europeiska unionen.

3 §

Förhållande till annan lagstiftning

Om det i någon annan lag finns bestämmelser som avviker från denna lag, skall de iakttas i stället för denna lag.

Denna lag tillämpas inte på statsandel eller statsunderstöd enligt lagen om statsandelar till kommunerna (1147/1996), lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (635/1998), lagen om fritt bildningsarbete (632/1998), lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992) eller lagen om statsandelar och -understöd åt kommunerna för kostnaderna för brand- och räddningsväsendet (560/1975). Denna lag tillämpas inte heller på understöd som beviljas av avkastningen av penningautomater, kasinospel, kasinoverksamhet eller totospel.

Om inte något annat bestäms i någon annan lag, skall som statsunderstöd enligt denna lag inte betraktas

1) stöd, ersättningar eller andra förmåner, om rätten till dem baserar sig på lag och grunden för bestämmandet av det belopp som skall beviljas anges detaljerat i lag,

2) utlåning av statens medel eller ränteförmåner och andra förmåner i anslutning därtill,

3) statsborgen eller statsgaranti,

4) räntestöd för krediter som beviljats av kreditinstituts eller statens särskilda finansiella instituts eller statens specialfinansieringsbolags medel,

5) betalningslättning och betalningsbefrielse i fråga om statsskatter eller statens andra fordringar,

6) sociala understöd, förmåner som grundar sig på socialförsäkring eller stöd i anslutning till annan lagstadgad social trygghet som ges enskilda.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *statsbidragsmyndighet* den myndighet till vars uppgifter ärenden som gäller statsunderstödet i fråga hör enligt lagstiftningen, samt

2) *offentligt stöd* understöd, lån och annan finansiering, räntestöd, borgen, betalningslättning och andra med dessa jämförbara ekonomiska förmåner som ges av staten, en kommun eller något annat offentligt samfund eller en offentlighetsrättslig inrättning eller stiftelse eller betalas av dess medel samt stöd som beviljas av Europeiska gemenskapens medel eller av andra medel från Europeiska unionen, dock inte stöd som ges via skattesystemet.

2 kap.

Grunderna för beviljande av statsunderstöd

5 §

Slag av statsunderstöd

Statsunderstöd kan beviljas i form av allmänt understöd eller specialunderstöd.

Allmänt understöd kan beviljas för mottagarens verksamhet i allmänhet eller för en viss del av mottagarens verksamhet.

Specialunderstöd kan beviljas som

1) investeringsunderstöd för anskaffning av en materiell eller immateriell nyttighet,

2) projektunderstöd för ett försöks-, start-, forsknings- eller utvecklingsprojekt eller något annat projekt med begränsat syfte,

3) stipendium eller understöd för sökandens personliga bruk eller projekt,

4) annat specialunderstöd som kan jämföras med specialunderstöd enligt 1—3 punkten.

6 §

Statsunderstödet belopp

Annat än i 5 § 3 mom. 3 punkten avsett statsunderstöd som beviljas ur statsbudgeten eller en statlig fond utanför statsbudgeten får inte täcka det fulla beloppet av de totalkostnader som orsakas av den verksamhet eller det projekt som utgör föremål för statsunderstödet, om inte något annat följer av skäl som är motiverade och nödvändiga för att målen med beviljandet av statsunderstödet skall nås.

Utän hinder av vad som bestäms i 1 mom. kan de faktiska kostnaderna för verksamheten eller projektet bli mindre än statsunderstöd som beviljats enligt den kalkylerade grund som fastställts av statsbidragsmyndigheten.

Statsunderstödet får inte tillsammans med andra offentliga stöd överstiga det i Europeiska gemenskapens eller finsk lagstiftning föreskrivna maximibeloppet av statsunderstöd eller annat offentligt stöd.

7 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av statsunderstöd

Statsunderstöd kan beviljas inom ramen för statsbudgeten eller medlen i en statlig fond utanför statsbudgeten, om

1) det ändamål för vilket statsunderstöd söks är samhälleligt godtagbart,

2) beviljandet av statsunderstöd är motiverat med avseende på de mål som satts för användningen av statsunderstödet,

3) beviljandet av statsunderstöd skall anses vara nödvändigt med beaktande av annat offentligt stöd som sökanden erhållit samt arten och omfattningen av det projekt eller den verksamhet som är föremål för statsunderstödet, samt

4) beviljandet av statsunderstöd inte bedöms orsaka mer än ringa snedvridning av konkurrensen och verksamheten på marknaden i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Statsunderstöd kan beviljas mottagaren för dennes egen verksamhet eller eget projekt eller för att användas för att understöda en

verksamhet eller ett projekt som genomförs av någon annan än understödstagaren och som fyller ändamålet enligt statsunderstödsbeslutet. Om statsunderstöd beviljas för att användas för att understöda en verksamhet eller ett projekt som genomförs av någon annan än understödstagaren och som fyller ändamålet enligt statsunderstödsbeslutet, skall statsunderstödstagaren ingå ett avtal om statsunderstödet användning, övervakningen av dess användning och villkoren för dessa med den som genomför verksamheten eller projektet.

8 §

Närmare bestämmelser om statsunderstöd

Närmare bestämmelser om hur statsunderstöd som hör till tillämpningsområdet för denna lag skall beviljas, utbetalas och användas i enlighet med budgeten kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 kap.

Beviljande och utbetalning av statsunderstöd

9 §

Ansökan om statsunderstöd

Statsunderstöd skall sökas skriftligen.

Statsbidragsmyndigheten skall på lämpligt sätt informera om möjligheten att söka statsunderstöd och om ansökningsförfarandet samt ge uppgifter om de allmänna förutsättningarna för beviljande av statsunderstöd och om villkoren för statsunderstöd, om detta inte är uppenbart onödigt.

10 §

Sökandens skyldighet att lämna uppgifter

Den som ansöker om statsunderstöd skall i samband med ansökan lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter om ändamålet med statsunderstödet samt om de andra omständigheter som statsbidragsmyndigheten behöver känna till för att avgöra ansökan.

11 §

Statsunderstödsbeslut

I ett ärende som gäller statsunderstöd skall statsbidragsmyndigheten fatta ett skriftligt beslut (*statsunderstödsbeslut*).

Av ett statsunderstödsbeslut genom vilket statsunderstöd beviljas skall framgå åtminstone följande:

- 1) mottagaren,
- 2) ändamålet,
- 3) beloppet eller beräkningsgrunden.

I statsunderstödsbeslutet kan tas in nödvändiga villkor och begränsningar som gäller statsunderstödet användning för att säkerställa att de omständigheter som anges i 7 § 1 mom. förverkligas.

Av ett statsunderstödsbeslut genom vilket statsunderstöd beviljas skall dessutom på det sätt som klarheten i fråga om korrekt användning av statsunderstödet och statsunderstödsstagarens rättigheter och skyldigheter kräver framgå

1) de godtagbara kostnaderna för den verksamhet eller det projekt som är föremål för statsunderstödet,

2) statsunderstödet maximibelopp av totalkostnaderna för den verksamhet eller det projekt som är föremål för statsunderstödet,

3) mottagarens inkomster av den verksamhet eller det projekt som är föremål för statsunderstödet samt inverkan av mottagarens övriga inkomster på statsunderstödet belopp och användning,

4) statsunderstödet användningstid samt villkor och begränsningar enligt 13 § 2—4 mom.,

5) mottagarens skyldighet att lämna en utredning om användningen av statsunderstödet samt tidpunkten för utredningen,

6) andra grunder för beviljandet och utbetalningen av statsunderstödet samt för övervakningen av dess användning.

Om statsunderstöd beviljas en utländsk statsunderstödsstagare för att användas utanför Finland, kan statsbidragsmyndigheten dessutom ingå ett avtal om användningen av statsunderstödet och om dess villkor med statsunderstödsstagaren. I avtalet skall intas villkor som är nödvändiga med tanke på statsunderstödet användning i enlighet med

statsbudgeten samt med tanke på övervakningen av dess användning.

12 §

Utbetalning av statsunderstöd

Statsunderstödet betalas till statsunderstödsstagaren i en eller flera poster enligt när kostnaderna infaller. Statsbidragsmyndigheten kan bestämma att statsunderstödet betalas på grundval av de faktiska kostnaderna efter det att en godtagbar utredning om understödets användning har företetts statsbidragsmyndigheten.

Förskott kan betalas på statsunderstödet, om det är motiverat med tanke på användningen av statsunderstödet samt ändamålsenligt med tanke på övervakningen av användningen.

Statsunderstöd av ringa belopp samt statsunderstöd enligt 5 § 3 mom. 3 punkten kan utan hinder av 1 mom. även betalas som ett engångsbelopp, om det är motiverat med tanke på användningen av statsunderstödet.

Statsunderstödsstagaren skall lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalningen av statsunderstödet.

4 kap.

Användning av statsunderstöd och övervakningen därav

13 §

Användning av statsunderstöd

Statsunderstöd får användas endast för ändamål som överensstämmer med statsunderstödsbeslutet.

Utöver det som bestäms i denna lag eller i en förordning som statsrådet utfärdar med stöd av 8 §, skall statsunderstödsstagaren vid användningen av statsunderstödet inom det projekt eller den verksamhet som understöds iakta de villkor och begränsningar som uppställts i statsunderstödsbeslutet.

Om statsunderstödet har beviljats för anskaffning eller grundlig förbättring av egendom som används för ett visst ändamål som bestäms i statsunderstödsbeslutet, får denna

egendom inte på ett bestående sätt användas för något annat ändamål än det som bestäms i statsunderstödsbeslutet, och ägande- eller besittningsrätten till egendomen får inte överlåtas till någon annan under den i statsunderstödsbeslutet angivna användningstiden för den egendom som är föremål för statsunderstödet. I statsunderstödsbeslutet får som användningstid för egendom som är föremål för statsunderstöd fastställas högst tio år efter att statsunderstödet eller dess sista post har betalats.

Den i 3 mom. avsedda användningstiden för egendom som är föremål för statsunderstöd är dock 30 år efter att statsunderstödet beviljades, om statsunderstödet i annat syfte än för stödjande av näringsverksamhet har beviljats för anskaffning eller grundlig förbättring av fast egendom, en byggnad eller en lägenhet i en byggnad. I en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 8 § eller i statsunderstödsbeslutet kan det dock också bestämmas om även en kortare användningstid, om detta är motiverat med tanke på ändamålet med statsunderstödet.

14 §

Statsunderstödsstagarens skyldighet att lämna uppgifter

Statsunderstödsstagaren skall lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter för övervakningen av att villkoren i statsunderstödsbeslutet iakttas.

Statsunderstödsstagaren skall utan dröjsmål underrätta statsbidragsmyndigheten om en ändring som påverkar uppnåendet av ändamålet med statsunderstödet eller om någon annan ändring som inverkar på användningen av statsunderstödet.

15 §

Statsbidragsmyndighetens tillsynsuppgift

Statsbidragsmyndigheten skall övervaka statsunderstödet på behörigt sätt och tillräckligt genom att inhämta uppgifter om användning och uppföljning av statsunderstödet samt

andra uppgifter liksom genom att vid behov utföra granskningar.

16 §

Granskningsrätt

Statsbidragsmyndigheten har rätt att i samband med utbetalningen av statsunderstöd och övervakningen av dess användning utföra nödvändiga granskningar som gäller statsunderstödsstagarens ekonomi och verksamhet. Om statsunderstödet har beviljats på det sätt som föreskrivs i 7 § 2 mom. för att användas för ett projekt eller en verksamhet som genomförs av någon annan än understödstagaren och som fyller ändamålet enligt statsunderstödsbeslutet, har statsbidragsmyndigheten rätt att vid behov granska ekonomin och verksamheten hos den instans som genomför verksamheten eller projektet enligt statsunderstödsbeslutet.

Statsbidragsmyndigheten kan genom ett beslut bemyndiga en annan myndighet eller en utomstående revisor att utföra granskningar enligt 1 mom. Revisorn skall vara en godkänd revisor eller revisions sammanslutning enligt revisionslagen (936/1994) eller lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (467/1999). En revisions sammanslutning skall utse en ansvarig revisor för granskningen.

En utomstående sakkunnig kan på statsbidragsmyndighetens begäran bistå vid granskningen.

På revisorer och utomstående sakkunniga tillämpas lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), språklagen (148/1922), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt 14 och 15 § statstjänstemannalagen (750/1994).

På revisorer och utomstående sakkunniga tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar.

17 §

Utförande av granskning

Statsunderstödsstagaren skall utan ersättning ge den tjänsteman som utför granskning

gen och en revisor som avses i 16 § 2 mom. alla uppgifter och utredningar, handlingar, upptagningar och annat material som behövs för granskningen samt även i övrigt bistå vid granskningen.

Den tjänsteman som utför granskningen och en revisor som avses i 16 § 2 mom. har rätt att omhänderta det material som är föremål för granskning, om granskningen kräver det. Över omhändertagandet av material skall ett protokoll upprättas i samband med granskningen. Där skall nämnas syftet med omhändertagandet och det omhändertagna materialet. Materialet skall återlämnas så snart det inte längre behövs för granskningen.

Den tjänsteman som utför granskningen och en revisor som avses i 16 § 2 mom. har rätt att i den omfattning som granskningen kräver få tillträde till affärs- och lagerlokaler eller andra motsvarande lokaler som är i statsunderstödsstagarens besittning eller användning och som används för idkandet av näring och till andra områden där omständigheterna är av betydelse för beviljandet av statsunderstöd och övervakningen av dess användning. Granskning får inte utföras i utrymmen som omfattas av hemfriden.

18 §

Handräckning

Statsbidragsmyndigheten har rätt att få nödvändig handräckning av polis-, tull-, skatte- och utskökningsmyndigheterna vid utförandet av övervaknings- och granskningsuppgifter som avses i denna lag.

19 §

Avbrytande av utbetalning

Statsbidragsmyndigheten kan besluta att utbetalningen av statsunderstöd avbryts, om

1) det finns grundad anledning att misstänka att statsunderstödsstagaren inte förfar på det sätt som avses i 12 § 4 mom. eller 13 eller 14 §,

2) de grunder på vilka statsunderstödet har beviljats har förändrats väsentligt, eller

3) avbrytande förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

5 kap.

Återbetalning och återkrav av statsunderstöd

20 §

Återbetalning av statsunderstöd

Statsunderstödsstagaren skall utan dröjsmål betala tillbaka ett statsunderstöd eller en del av det som denne fått på felaktiga grunder, till för stort belopp eller uppenbart utan grund. Statsunderstödsstagaren skall också betala tillbaka statsunderstödet eller en del av det, om det inte kan användas på det sätt som förutsätts i statsunderstödsbeslutet. Om det belopp som skall återbetalas är högst 10 euro, behöver det inte betalas tillbaka.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller inte skillnaden mellan statsunderstöd som beviljats enligt kalkylerade grunder och de faktiska kostnaderna.

21 §

Skuldighet att återkräva statsunderstöd

Statsbidragsmyndigheten skall genom ett beslut bestämma att utbetalningen av statsunderstöd skall upphöra samt att statsunderstöd som redan betalats ut skall återkrävas, om statsunderstödsstagaren

1) underlåtit att återbetala ett sådant statsunderstöd eller en del av det som enligt 20 § skall betalas tillbaka,

2) använt statsunderstödet för ett väsentligen annat ändamål än vad det har beviljats för,

3) lämnat statsbidragsmyndigheten felaktiga eller vilseledande uppgifter om någon omständighet som har varit ägnad att väsentligt inverka på erhållandet av statsunderstödet, dess belopp eller villkor, eller hemlighållit en sådan omständighet, eller

4) i övrigt på ett med 1—3 punkten jämförbart sätt väsentligen brutit mot bestäm-

melserna om användning av statsunderstöd eller villkoren i statsunderstödsbeslutet.

22 §

Återkrav enligt prövning av statsunderstöd

Statsbidragsmyndigheten kan genom ett beslut bestämma att utbetalningen av statsunderstödet skall upphöra samt att ett redan utbetalt statsunderstöd eller en del av det skall återkrävas, om

1) statsunderstödstagaren har förfarit i strid med 12 § 4 mom. eller 13 eller 14 §,

2) statsunderstödstagaren har vägrat att ge material enligt 17 § 1 mom. eller att bistå vid granskningen på det sätt som avses i nämnda moment,

3) statsunderstödstagaren har upphört med den verksamhet som varit föremål för statsunderstödet eller inskränkt den väsentligt eller överlåtit den till någon annan,

4) statsunderstödstagaren i strid med 13 § till någon annan har överlåtit ägande- eller besittningsrätten till egendom som förvärvats med statsunderstödet,

5) statsunderstödstagaren i strid med 13 § på ett bestående sätt har ändrat ändamålet med egendom som varit föremål för statsunderstödet,

6) statsunderstödstagaren har blivit föremål för en utsökningsåtgärd, försatts i likvidation eller konkurs eller blivit föremål för saneeringsförfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller skuldsanering enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993), om inte något annat följer av ändamålet med statsunderstödet, eller

7) statsunderstödstagaren i praktiken förfar på ett sätt som kan jämföras med de omständigheter som föreskrivs i detta moment genom att ge en omständighet som ansluter sig till beviljandet, utbetalningen eller användningen av statsunderstödet en annan juridisk form än vad som motsvarar sakens faktiska natur eller syfte.

Om den egendom som har varit föremål för statsunderstödet har förstörts eller skadats under den i 13 § föreskrivna användningstiden och ny motsvarande egendom inte skaffas i stället för den förstörda eller skadade egendomen, kan statsbidragsmyndigheten ge-

nom ett beslut bestämma att utbetalningen av statsunderstödet skall upphöra och att av en eventuell försäkringsersättning eller annan ersättning skall återkrävas ett belopp som motsvarar statsunderstödet andel av den ursprungliga anskaffningsutgiften för egendomen.

Statsbidragsmyndigheten kan genom ett beslut också bestämma att utbetalningen av statsunderstödet skall upphöra samt att ett redan utbetalt statsunderstöd skall återkrävas, om detta förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

23 §

Belopp som skall återbetalas och återkrävas i fråga om investeringsunderstöd

Det belopp som enligt 20—22 § skall återbetalas eller återkrävas i fråga om investeringsunderstöd är en så stor del av det gängse värdet av den egendom för vilken investeringsunderstöd beviljats som motsvarar understödets andel av de ursprungliga anskaffningsutgifterna för nämnda egendom efter genomförandet av investeringsprojektet.

Om investeringsunderstödet har beviljats för stödande av näringsverksamhet är då, med avvikelse från 1 mom., det belopp av statsunderstödet som skall återbetalas eller återkrävas det belopp av investeringsunderstödet som har betalats ut.

24 §

Ränta

På det belopp som återbetalas eller återkrävs skall statsunderstödstagaren räknat från den dag då statsunderstödet betalades ut betala en årlig ränta enligt 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982) ökad med tre procentenheter.

25 §

Dröjsmålsränta

Om det återkrävda beloppet inte betalas senast på den förfallodag som satts ut av statsbidragsmyndigheten, skall på beloppet

betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 3 mom. räntelagen.

26 §

Jämkning

Statsbidragsmyndigheten kan i de fall som avses i 20—22 § besluta att en del av det belopp som skall återbetalas eller återkrävas och av räntan eller dröjsmålsräntan på det inte skall drivas in, om återbetalning eller återkrav till fullt belopp vore oskäligt med hänsyn till statsunderstödstagarens ekonomiska ställning och omständigheter eller beskaffenheten hos den egendom som förvärvats med statsunderstödet eller med hänsyn till det förfarande eller den förändring i omständigheterna som ligger till grund för återbetalningen eller återkravet.

Av särskilt vägande skäl kan statsbidragsmyndigheten besluta att ett belopp som skall återbetalas eller återkrävas eller räntan eller dröjsmålsräntan på dem inte skall indrivas till någon del.

27 §

Solidariskt ansvar

Om statsunderstöd har beviljats flera statsunderstödstagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för att statsunderstödet återbetalas till statsbidragsmyndigheten.

28 §

Tiden för återkrav

Statsbidragsmyndigheten skall fatta beslut som avses i 19, 21 och 22 § utan dröjsmål och av särskilda skäl inom två kalenderår efter att statsbidragsmyndigheten har fått kännedom om en sådan omständighet med stöd av vilken utbetalningen av statsunderstödet skall avbrytas eller upphöra eller statsunderstödet återkrävas.

Åtgärder för återkrav av statsunderstöd eller ränta eller dröjsmålsränta på det får inte längre vidtas när tio år har förflutit från det att statsunderstödet eller den sista posten av det betalades ut. Om en tidsfrist för användningen av statsunderstödet eller egendom som

understöts med det har utsatts på det sätt som föreskrivs i 13 § i en förordning som statsrådet utfärdat med stöd av 8 § eller i statsunderstödsbeslutet, räknas de tio åren från utgången av denna tid.

29 §

Preskription

Rätten att få utbetalning av ett beviljat statsunderstöd förfaller, om statsunderstöds-tagaren inte har företett en sådan för utbetalningen av statsunderstödet nödvändig godtagbar utredning inom den tid som utsatts i en förordning som statsrådet utfärdat med stöd av 8 § eller i statsunderstödsbeslutet. Om någon sådan tid inte har satts ut, förfaller rätten till utbetalning två år efter utgången av det finansår under vilket statsunderstödet har beviljats.

Skyldigheten enligt 20 § att återbetala statsunderstödet eller en del av det förfaller när tio år har förflutit från utbetalningen av statsunderstödet eller dess sista post. Om det i en förordning som statsrådet utfärdat med stöd av 8 § eller i statsunderstödsbeslutet utsätts en tid på det sätt som föreskrivs i 13 § för användningen av statsunderstödet eller den egendom som understöts med det, förfaller återbetalningsskyldigheten när tio år har förflutit från utgången av den utsatta tiden.

30 §

Kvittning

Det belopp som skall återbetalas eller återkrävas kan jämte ränta indrivas så att det dras av från annat statsunderstöd som beviljas av samma statsbidragsmyndighet och som betalas till samma statsunderstödstagare.

6 kap.

Information och utlämnande av uppgifter

31 §

Information från myndigheter

På statsbidragsmyndighetens rätt att få

uppgifter från en annan myndighet tillämpas vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Statsbidragsmyndigheten har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter få för skötseln av sina uppgifter nödvändiga upplysningar om

1) sökandens och mottagarens ekonomiska ställning,

2) sökandens och mottagarens offentliga stöd,

3) andra omständigheter som gäller sökanden och mottagaren och som är av väsentlig betydelse för säkerställandet av att denna lag iakttas vid beviljandet och utbetalningen av statsunderstödet och vid övervakningen av dess användning.

32 §

Utlämnande av uppgifter

På utlämnandet av uppgifter som erhållits med stöd av denna lag tillämpas vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Utöver vad som i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet bestäms om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter, har statsbidragsmyndigheten utan hinder av tystnadsplikten rätt att lämna ut uppgifter

1) till polis- och andra förundersökningsmyndigheter för förhindrande eller utredning av brott eller till åklagarmyndigheter för åtalsprövning,

2) för en myndighetsutredning eller en vetenskaplig undersökning gjord på uppdrag av en myndighet om tillämpningen av denna lag, ifall utlämnandet av uppgifterna är nödvändigt för att utredningen eller undersökningen skall kunna göras,

3) till Europeiska unionens behöriga institutioner eller andra organ inom unionen samt till en annan medlemsstats behöriga myndighet, om Europeiska gemenskapens lagstiftning eller någon annan förpliktelse i anslutning till Finlands medlemskap i Europeiska unionen förutsätter detta,

4) om en internationell förpliktelse som är bindande för Finland förutsätter detta.

Uppgifter som avses i 2 mom. får inte

användas för något annat syfte än det för vilket uppgifterna har utlämnats.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

33 §

Delgivning

Statsbidragsmyndighetens beslut i ett annat ärende än ett som avses i 19, 21, 22 och 30 § får sändas per post till den som saken gäller. Om inte något annat visas, anses delgivningen ha skett den sjunde dagen efter att beslutet postades. I fråga om delgivning skall i övrigt iakttas bestämmelserna om delgivning i förvaltningsärenden.

34 §

Ändringssökande

Ändring i statsbidragsmyndighetens beslut får inte sökas genom besvär. Rättelse i statsbidragsmyndighetens beslut får sökas av en part som är missnöjd med beslutet inom 30 dagar från delfäendet. Rättelseyrkandet skall riktas till den myndighet som fattat beslutet.

I beslut som fattats med anledning av rättelseyrkande får ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

35 §

Verkställighet

Statsbidragsmyndighetens beslut får verkställas trots att ändring har sökts. I ett ärende som avses i 21 och 22 § kan ett beslut som meddelats med anledning av rättelseyrkande verkställas i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg (367/1961).

36 §

Bedömning av verkningarna

Statsbidragsmyndigheten skall på lämpligt

sätt följa resultaten och ändamålsenligheten i fråga om användningen av statsunderstöd som den beviljat samt deras verkningar på konkurrensen och olika befolkningsgruppers ställning liksom deras miljökonsekvenser och andra verkningar. Statsbidragsmyndigheten skall med jämna mellanrum utvärdera nödvändigheten av statsunderstöden och behoven av att utveckla dem. I detta syfte ger statsbidragsmyndigheterna varandra nödvändig hjälp.

37 §

Statsbidragsmyndighetens närmare anvisningar

Statsbidragsmyndigheten kan meddela närmare anvisningar om tekniska detaljer som gäller ansökan om statsunderstöd, sökandens skyldighet att lämna uppgifter, statsunderstödsdagarens bokföringsskyldighet, utbetalningen av statsunderstöd samt användningen av statsunderstöd och övervakningen därav.

Nådendal den 27 juli 2001

Republikens President
TARJA HALONEN

38 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 september 2001.

Genom denna lag upphävs statsrådets beslut om allmänna föreskrifter angående statsbidrag och -understöd (490/1965) jämte ändringar.

I fråga om användning och övervakning av användningen, återbetalning och återkrav av statsunderstöd som har beviljats innan denna lag har trätt i kraft samt ändringssökande som avser understödet iakttas de bestämmelser som gällde när statsunderstödet beviljades samt villkoren i statsunderstödsbeslutet. Om det i ett statsunderstödsbeslut som har fattats före denna lags ikraftträdande inte har bestämts något annat om utbetalningen, iakttas dock 12 § i denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 689

L a g

om ändring av 7 c § lagen om statsbudgeten

Given i Nådendal den 27 juli 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/1988) 7 c §, sådan den lyder i lag 217/2000, som följer:

7 c §

Bestämmelser om användningen av anslag

Närmare bestämmelser om användningen av ett anslag i enlighet med budgeten kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

I statsunderstödslagen (688/2001) bestäms om användningen av ett beviljat anslag för statsunderstöd i enlighet med budgeten.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2001.

Nådendal den 27 juli 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 690

L a g

om ändring av 5 och 6 § folkhälsolagen

Given i Nådendal den 27 juli 2001

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i folkhälsolagen av den 28 januari 1972 (66/1972) 6 § 3 mom., sådant det lyder i lag 746/1992, samt
ändras 5 § 4 mom. och 6 § 2 mom., sådana de lyder i lag 1131/1997, som följer:

5 §

Har verksamhet som avses i denna lag anförtrotts en samkommun, skall samkommunen åläggas att sköta även uppgifter enligt andra lagar om folkhälsoarbetet. Med avvikelse från detta kan en medlemskommun i enlighet med sitt beslut sköta uppgifter inom miljö- och hälsoskyddet även på något annat sätt, själv eller tillsammans med andra kommuner eller samkommuner.

6 §

Om folkhälsoarbetet handhas av en samkommun, skall denna gemensamt för medlemskommunerna tillsätta ett i 1 mom. angivet organ.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2001.

Nådendal den 27 juli 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 691

L a g

om ändring av hälsoskyddslagen

Given i Nådendal den 27 juli 2001

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i hälsoskyddslagen av den 19 augusti 1994 (763/1994) 41 § 8 punkten, sådan den lyder i lag 777/1996,

ändras rubriken för 41 § och det inledande stycket samt 6 och 7 punkten samt 49 och 50 §, av dessa rubriken för 41 § och det inledande stycket samt 6 och 7 punkten sådana de lyder i nämnda lag 777/1996 och 50 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, samt

fogas till 7 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 777/1996, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., och till lagen en ny 40 § i stället för den 40 § som upphävts genom nämnda lag 777/1996, som följer:

7 §

Kommunal hälsoskyddsmyndighet

En kommun kan med en annan kommun eller en samkommun komma överens om att en uppgift som i denna lag föreskrivs för kommunen eller dess myndighet och där behörighet kan överföras på en tjänsteinnehavare, anförtros en annan kommuns eller samkommuns tjänsteinnehavare som sköter den under tjänsteansvar. En samkommun kan ingå ett avtal som avses ovan med en annan samkommun, om medlemskommunerna i samkommunen har gett sitt samtycke.

40 §

Livsmedelshygienisk kompetens

En verksamhetsidkare skall ansvara för att

de som arbetar i livsmedelslokaler har tillräcklig livsmedelshygienisk kompetens för att kunna utföra sina uppgifter och att de vid behov får utbildning och instruktion i livsmedelshygien.

Verksamhetsidkaren skall på egen bekostnad se till att de som arbetar i livsmedelslokaler godkänns i ett test som mäter den livsmedelshygieniska kompetensen (*kompetenstest*) så som närmare bestäms genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Den som anordnar kompetenstest har rätt att för testet ta ut en avgift som motsvarar högst de faktiska kostnaderna för anordnandet av testet.

Kompetenstest får anordnas av kompetenstestare som nämns i Livsmedelsverkets förteckning. På testare tillämpas vad som i lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) bestäms om tjänstemän.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas vid behov bestämmelser om

1) livsmedelshygienisk kompetens, kompetenstest och testintyg,

2) kompetenstestarnas behörighet och övriga förutsättningar för att de skall införas i förteckningen, samt om

3) Livsmedelsverkets rätt att meddela föreskrifter om användning av andra språk än de inhemska språken vid kompetenstesten, om grunderna för och utformningen av testen, om prestationer som skall godkännas, om innehållet i testintygen samt om examina och därmed jämförbar utbildning vilkas innehåll anses motsvara ett kompetenstest.

41 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas vid behov närmare bestämmelser om

6) förhållandena vid transport av livsmedel, samt

7) verksamhetsidkarens egenkontroll.

49 §

Sakkunniga och undersökningslaboratorier

Utomstående sakkunniga som utför undersökningar och utredningar för myndighetstillsynen enligt denna lag skall ha den sakkunskap och behörighet som förutsätts för undersökningarna och utredningarna. Utomstående sakkunniga skall för den kommunala hälsoskyddsmyndigheten påvisa tillförlitligheten hos de undersökningsmetoder som används. På de utomstående sakkunniga som avses ovan tillämpas vad som i lagen om förvaltningsförfarande bestäms om tjänstemannajäv.

Ett laboratorium som utför sådana för myndigheter avsedda undersökningar som förutsätts i denna lag och med den utfärdade bestämmelser, skall ha den sakkunskap och övriga beredskap som behövs för undersökningarna. Laboratoriet skall ha ett erforderligt kvalitetssäkringssystem och det skall kunna

påvisa tillförlitligheten hos de bestämningar det har gjort.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om behörigheten för de utomstående sakkunniga som för myndighetstillsynen utför undersökningar och utredningar samt om de laboratorier som utför hälsoskyddsundersökningar.

50 §

Avgifter

I fråga om avgifterna för statliga prestationer enligt denna lag iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Kommunen skall fastställa avgifterna för sina prestationer så att de högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen. När kommunen låter utomstående sakkunniga eller ett laboratorium utföra undersökningar eller utredningar tas kostnaderna ut hos kunden högst i enlighet med de faktiska kostnaderna.

För anmälningar enligt denna lag som kommunen behandlar skall den hos verksamhetsidkaren ta ut en avgift enligt en av kommunen godkänd taxa.

Hos verksamhetsidkaren skall dessutom tas ut en avgift för provtagning och undersökningar som hänför sig till

1) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med stöd av anmälningar enligt 13 § och 14 § 2 mom.,

2) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med stöd av en anmälan enligt 18 § samt sådan övervakning och kontroll av kvaliteten på hushållsvatten som förutsätts i 20 §, samt

3) sådan regelbunden övervakning av badvatten som förutsätts i 29 §.

Kommunen har dessutom rätt att enligt en av kommunen godkänd taxa ta ut en avgift

1) hos fastighetsägaren för mätningar, provtagning, undersökningar och utredningar i en bostad eller andra vistelseutrymmen som hänför sig till utredning av sanitära olägenheter enligt 26 §, samt

2) hos en brunnsägare för undersökningar av hushållsvattnet, om det inte är fråga om ett i 16 § 4 mom. avsett verk som levererar hushållsvatten.

Avgifterna får indrivas utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsköningsväg (367/1961).

Denna lag träder i kraft den 1 september 2001.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Nådendal den 27 juli 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 692

L a g

om ändring av 11 § livsmedelslagen

Given i Nådendal den 27 juli 2001

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 11 § livsmedelslagen av den 17 mars 1995 (361/1995) ett nytt 2 mom. som följer:

11 §

Lokalförvaltningen

En kommun kan med en annan kommun eller en samkommun komma överens om att en uppgift som i denna lag föreskrivs för kommunen eller dess myndighet och där behörighet kan överföras på en tjänsteinne-

havare, anförtros en annan kommuns eller samkommuns tjänsteinnehavare som sköter den under tjänsteansvar. En samkommun kan ingå ett avtal som avses ovan med en annan samkommun, om medlemskommunerna i samkommunen har gett sitt samtycke.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2001.

Nådendal den 27 juli 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 693

L a g

om ändring av 14 § lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning

Given i Nådendal den 27 juli 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 13 augusti 1976 om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (693/1976) 14 § 4 mom., sådant det lyder i lag 487/1999, som följer:

14 §

Kommunen övervakar inom sitt område att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas. Inom kommunens område sköts uppgifterna enligt denna lag av ett organ som kommunen förordnat. Kommunfullmäktige kan besluta att organet kan överföra behörighet på en tjänsteinnehavare som lyder under det. En kommun kan med en annan kommun eller en samkommun komma överens om att en uppgift som i denna lag föreskrivs för kommunen eller dess myndighet anförtros en annan kommuns eller

samkommuns tjänsteinnehavare som sköter den under tjänsteansvar. En samkommun kan ingå ett avtal som avses ovan med en annan samkommun, om medlemskommunerna i samkommunen har gett sitt samtycke. På den verksamhet som en kommun ordnar med stöd av denna lag skall lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992) tillämpas, om inte något annat bestäms genom lag.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2001.

Nådendal den 27 juli 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

RP 81/2001
ShUB 19/2001
RSv 86/2001

3 410301/98

Nr 694

L a g

om ändring av lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel

Given i Nådendal den 27 juli 2001

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 20 december 1996 om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel
(1195/1996) en ny 12 a § som följer:

2 kap.

Myndigheter

12 a §

En kommun kan med en annan kommun eller en samkommun komma överens om att en uppgift som i denna lag föreskrivs för kommunen eller dess myndighet och där behörighet kan överföras på en tjänsteinne-

havare, anförtros en annan kommuns eller samkommuns tjänsteinnehavare som sköter den under tjänsteansvar. En samkommun kan ingå ett avtal som avses ovan med en annan samkommun, om medlemskommunerna i samkommunen har gett sitt samtycke.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2001.

Nådendal den 27 juli 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 695

L a g

om ändring av 7 och 19 § produktsäkerhetslagen

Given i Nådendal den 27 juli 2001

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i produktsäkerhetslagen av den 12 december 1986 (914/1986) 7 och 19 §, sådana de lyder 7 § delvis ändrad i lag 539/1993 och 19 § i sistnämnda lag, som följer:

7 §

Länsstyrelsen skall inom länet övervaka iakttagandet av denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och beslut samt styra övervakningen.

Kommunen skall inom sitt område övervaka iakttagandet av denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och beslut. I kommunen sköts dessa uppgifter av en nämnd eller något annat kollegialt organ som kommunen utser (*kommunal tillsynsmyndighet*). Fullmäktige kan ge en nämnd eller något annat organ rätt att överföra behörighet på en underlydande tjänsteinnehavare eller sektion.

En kommun kan med en annan kommun eller en samkommun komma överens om att en uppgift som i denna lag föreskrivs för kommunen eller dess myndighet och där behörighet kan överföras på en tjänsteinnehavare, anförtros en annan kommuns eller samkommuns tjänsteinnehavare som sköter den under tjänsteansvar. En samkommun kan ingå ett avtal som avses ovan med en annan samkommun, om medlemskommunerna i samkommunen gett sitt samtycke.

När det gäller de risker för egendom som avses i denna lag skall den kommunala

tillsynsmyndigheten dock anmäla de konsumtionsvaror och konsumenttjänster som är farliga för egendom och som myndigheten observerar i samband med annan myndighetsutövning till konsumentverket eller länsstyrelsen endast i sådana fall där det inte finns bestämmelser eller förbud som meddelats med stöd av denna lag.

19 §

I beslut som gäller temporärt förbud och som har meddelats med stöd av 12 a § samt beslut som gäller föreläggande av vite och som har meddelats med stöd av 15 § får ändring inte sökas genom särskilda besvär.

I ett beslut som en kommunal tjänsteinnehavare har fattat med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär. Den som är missnöjd med ett beslut har rätt att få beslutet prövat av en nämnd eller något annat organ som avses i 7 §. Rättelse av beslutet skall yrkas skriftligen inom 14 dagar från det att den som saken gäller har delgivits beslutet. Till beslutet skall fogas anvisningar om hur rättelseyrkandet skall anhängiggöras hos organet. Rättelseyrkandet skall behandlas utan dröjsmål.

Ändring i ett beslut som en kommunal nämnd eller något annat organ som avses i 7 § har fattat med stöd av denna lag får sökas i den ordning som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996) genom besvär hos

förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfåendet av beslutet.

_____ Denna lag träder i kraft den 1 september 2001.

Nådendal den 27 juli 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 696

L a g

om ändring av 7 § kemikalielagen

Given i Nådendal den 27 juli 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989) 7 §, sådan den lyder delvis
ändrad i lag 57/1999, som följer:

7 §

Lokala tillsynsmyndigheter

I kommunen utövar kommunstyrelsen tillsyn över iakttagandet av denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, om inte detta i en instruktion har uppdragits åt någon nämnd (kommunal kemikalietillsynsmyndighet). Uppgiften kan också anförtros en samkommun.

Fullmäktige kan ge den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten rätt att i ärenden enligt 32 § överföra behörighet på en tjänsteinnehavare som lyder under myndigheten.

En kommun kan med en annan kommun eller en samkommun komma överens om att en uppgift som i denna lag föreskrivs för kommunen eller dess myndighet och där behörighet kan överföras på en tjänsteinnehavare, anförtros en annan kommuns eller samkommuns tjänsteinnehavare som sköter den under tjänsteansvar. En samkommun kan ingå ett avtal som avses ovan med en annan samkommun, om medlemskommunerna i samkommunen har gett sitt samtycke.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2001.

Nådendal den 27 juli 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 697

Statsrådets förordning om kommunikationsförvaltningen

Utgiven i Helsingfors den 26 juli 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av 3 § lagen den 29 juni 2001 om kommunikationsförvaltningen (625/2001):

1 §

Uppgifter

Syftet med Kommunikationsverket är att främja utvecklingen inom informationssamhället inom ämbetsverkets verksamhetsområde.

Kommunikationsverket skall

1) övervaka tele-, radio-, televisions- och postverksamheten samt främja kommunikationen i tekniskt hänseende och dess störningsfrihet,

2) planera användningen av radiofrekvenser och sörja för radio-, tele- och postverksamhetens förvaltning,

3) sköta marknadsövervakningen i fråga om radioanläggningar, teleterminalutrustning och dekodningssystem,

4) planera och sköta administreringen av numrering av och prefix för telenät och teletjänster,

5) koordinera standardiseringen inom telebranschen,

6) övervaka integritetsskyddet vid telekommunikationen, dataskyddet inom televerksamheten och skyddet för informationssamhällets tjänster,

7) övervaka särredovisningen av teleföretagens funktioner och att författningarna iakttas när det gäller teleföretagens prissättning,

8) sköta televisionsavgiftsförvaltningen

och övervaka att anmälningsplikten i fråga om ibruktagande av televisioner iakttas,

9) styra det tekniska genomförandet inom sitt verksamhetsområde genom att meddela anvisningar och rekommendationer,

10) delta i internationellt samarbete inom branschen,

11) delta i beredningsplaneringen samt övervaka och utveckla områdets tekniska beredskap för undantagsförhållanden, samt

12) sköta övriga uppgifter som enligt bestämmelser och föreskrifter hör till verket.

2 §

Kommunikationsverkets organisation

Chef för Kommunikationsverket är en överdirektör.

Om Kommunikationsverkets övriga organisation bestämmer överdirektören

Överdirektören kan utse delegationer som stöd för Kommunikationsverkets beslutsfattande.

3 §

Avgörande av ärenden

De ärenden som ankommer på Kommunikationsverket avgörs av överdirektören eller av någon annan tjänsteman vid Kommunikationsverket som har givits denna befogenhet.

Överdirektören kan i ett enskilt fall också

förbehålla sig rätten att avgöra ett ärende som annars skall avgöras av en tjänsteman som lyder under honom.

Om det inte är klart vem som skall avgöra ett ärende, eller om den som har förordnats att avgöra ett ärende anser att en fråga i vilken han har beslutanderätten är sådan till sin natur att den påkallar det, skall överdirektören besluta hur ärendet skall avgöras.

4 §

Vikarier

Vid förhinder för överdirektören är en av Kommunikationsministeriet förordnad tjänsteman vid Kommunikationsverket vikarie för honom.

Överdirektören förordnar de vikarier som lyder direkt under honom.

5 §

Personalen

Vid Kommunikationsverket finns förutom överdirektören inom gränserna för ämbetsverkets budget dessutom annan personal i en sådan omfattning som uppgifterna förutsätter.

6 §

Överdirektörens uppgifter

Överdirektören svarar för det allmänna utvecklandet av och den allmänna ledningen av Kommunikationsverket samt övervakar att Kommunikationsverkets uppgifter utförs effektivt och ändamålsenligt.

7 §

Behörighetsvillkor

Allmänna behörighetsvillkor för tjänsterna vid Kommunikationsverket är sådana kunskaper och sådan förmåga som krävs för att tjänsten skall kunna skötas med framgång.

Vidare fordras av överdirektören och chefen för en enhet som lyder direkt under honom högre högskoleexamen och god förtrogenhet med de uppgifter som hör till

tjänsten samt ledarförmåga. Dessutom krävs av överdirektören ledarerfarenhet.

8 §

Utnämning och anställning av personal

Överdirektören utnämns av statsrådet.

Den övriga personalen utnämns eller anställs av överdirektören, om inte något annat föreskrivs i arbetsordningen.

9 §

Tjänsteledighet

Kommunikationsministeriet beviljar överdirektören tjänsteledighet. Den övriga personalen beviljas tjänstledighet av Kommunikationsverket så som det föreskrivs i arbetsordningen.

Annan tjänsteledighet än sådan som en tjänsteman har rätt till enligt en lag eller ett tjänstekollektivavtal beviljas dock överdirektören för mer än två år av statsrådet.

10 §

Skötsel av en tjänst interimistiskt

Den myndighet som beviljar tjänsteledighet beslutar om vem som skall sköta en vakant tjänst interimistiskt och om skötseln av en tjänst under tiden för tjänstledigheten.

11 §

Bevakning av ärenden

Kommunikationsverket kärar och svarar på statens vägnar samt bevakar statens rätt och fördel vid domstolar, vid skiljeförfarande, hos övriga myndigheter och vid förrättningar i alla ärenden som angår Kommunikationsverket.

12 §

Arbetsordningen

Närmare föreskrifter om Kommunikationsverkets organisation, enheternas och personalens uppgifter och befogenheter samt hand-

Nr 697

läggningen av ärenden vid Kommunikationsverket meddelas av överdirektören i arbetsordningen.

13 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2001.

Helsingfors den 26 juli 2001

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning den 25 maj 2000 om teleförvaltningen (478/2000).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Överinspektör Asta Virtaniemi